

KONINKRIJK BELGIE

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 26 april 1999 door de minister-president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse regering "tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 12 juni 1995 houdende organisatie van het Vlaams instituut voor de bevordering van het wetenschappelijk-technologisch onderzoek in de industrie (IWT) en de regeling van de rechtspositie van het personeel", heeft op 1 juli 1999 het volgende advies gegeven :

Rekening houdend met het tijdstip waarop dit advies gegeven wordt, vestigt de Raad van State de aandacht op het feit dat, wegens het ontslag van de regering, de bevoegdheid van deze laatste beperkt is tot het afhandelen van de lopende zaken. Dit advies wordt evenwel gegeven zonder dat wordt nagegaan of dit ontwerp in die beperkte bevoegdheid kan worden ingepast, aangezien de afdeling wetgeving geen kennis heeft van het geheel van de feitelijke gegevens welke de regering in aanmerking kan nemen als zij te oordelen heeft of het vaststellen of wijzigen van een verordening noodzakelijk is.

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

1. Het om advies voorgelegde ontwerpbesluit brengt een aantal wijzigingen aan in de rechtspositieregeling van het personeel van het Vlaams Instituut voor wetenschappelijk-technologisch onderzoek in de industrie (hierna IWT). Die regeling is vastgesteld in het besluit van de Vlaamse regering van 12 juni 1995 houdende organisatie van het Vlaams Instituut voor de bevordering van het wetenschappelijk-technologisch onderzoek in de industrie (IWT) en de regeling van de rechtspositie van het personeel.

De wijzigingen betreffen onder meer de functioneringsevaluatie, de vaststelling van het aantal vakantiedagen, het politiek verlof, de vaststelling van de geldelijke anciënniteit, de termijn waarbinnen de directieraad of de raad van bestuur een beslissing dient te nemen na ontvangst van het advies van de raad van beroep, de toelagen voor gevaarlijk, ongezond of hinderlijk werk, en het verlof na detachering.

.../...

2. Het ontwerpbesluit vindt zijn rechtsgrond in artikel 20, eerste lid, van het decreet van 23 januari 1991 betreffende de oprichting van een Vlaams Instituut voor de bevordering van het wetenschappelijk-technologisch onderzoek in de industrie. Luidens de eerste volzin van die bepaling stelt de Vlaamse regering de personeelsformatie en de regeling van de rechtspositie van het statutair personeel van het IWT vast na advies van de raad van bestuur.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

1. Artikel 20 van het decreet van 23 januari 1991 werd vervangen bij het decreet van 7 juli 1998. Men vulle het eerste lid van de aanhef aan met een verwijzing naar het laatstgenoemde decreet en schrijve dienvolgens :

"Gelet op het decreet van 23 januari 1991 betreffende de oprichting van een Vlaams Instituut voor de bevordering van het wetenschappelijk-technologisch onderzoek in de industrie, inzonderheid op artikel 20, vervangen bij het decreet van 7 juli 1998;".

2. Het in het tweede lid van de aanhef vermelde besluit van de Vlaamse regering van 12 juni 1995 werd gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse regering van 23 juli 1998. Men vulle dit lid aan met een verwijzing naar laatstgenoemd besluit en schrijve dienvolgens :

.../...

"Gelet op het besluit van de Vlaamse regering van 12 juni 1995 houdende organisatie (...), gewijzigd bij het besluit van 23 juli 1998;".

3. Er dient, na het derde lid van de aanhef, melding te worden gemaakt van het advies dat de raad van bestuur van het IWT op 22 januari 1998 met toepassing van artikel 20, eerste lid, van het decreet van 23 januari 1991 heeft gegeven.

Artikel 1

Ter gelegenheid van de aanpassing van het besluit van de Vlaamse regering van 12 juni 1995 zou gebruik kunnen worden gemaakt om artikel II 7, a), ook nog op de volgende punten conform aan het koninklijk besluit van 26 september 1994 tot bepaling van de algemene principes van het administratief en geldelijk statuut van de rijksambtenaren die van toepassing zijn op het personeel van de diensten van de Gemeenschaps- en Gewestregeringen en van de Colleges van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en van de Franse Gemeenschapscommissie, alsook op de publiekrechtelijke rechtspersonen die ervan afhangen (hierna : APKB) te maken.

1.1. Luidens artikel II 7, b), kan de ambtenaar, wat de evaluatie betreft, alleen beroep instellen "tegen de evaluatie "onvoldoende" of tegen een vormgebrek tijdens de evaluatieprocedure".

.../...

Die beperking van de mogelijkheid om beroep in te stellen is niet in overeenstemming met artikel 25, eerste lid, 7° en 8°, van het APKB dat een recht op beroep verleent, hetzij bij de directieraad in al de gevallen waarin de ambtenaar er niet mee kan instemmen dat hij niet de meest positieve waardering heeft gekregen (7°) (1), hetzij bij een paritair samengestelde commissie indien hij niet kan instemmen met de hem meegedeelde evaluatie wat inhoud en vorm betreft (8°).

1.2. De artikelen 46 en 47 van het APKB kennen de ambtenaar en de stagiair, zonder enige beperking, een recht op beroep toe bij een paritair samengestelde commissie belast met de kennisneming van de beroepen inzake afwezigheden.

1.2.1. Artikel II 7, c), beperkt de bevoegdheid van de raad van beroep tot de beslissingen tot weigering van het

(1) Het is overigens zeer de vraag of de bepaling van het ontworpen artikel VIII 10, § 6, naar luid waarvan het beschrijvende evaluatieverslag dat wordt opgesteld na het evaluatiegesprek geen samenvattende waardering of een uitspraak over de geëvalueerde bevat behalve wanneer de evaluatoren oordelen dat hij de vermelding "onvoldoende" verdient, wel te verenigen valt met dat artikel 25, eerste lid, 7°. Dat artikel lijkt immers te veronderstellen dat er verschillende waarderingen zijn en dat aan elke ambtenaar zulk een waardering wordt toegekend. Hetzelfde lijkt voort te vloeien uit artikel 28 van het APKB dat bepaalt dat de bevorderingen binnen eenzelfde niveau bij voorrang worden verleend aan de sollicitanten die de meest positieve waardering hebben bekomen, na advies van de directieraad of de daartoe door het statuut gemachtigde overheid over elke sollicitant.

verlof voor verminderde prestaties en van het gecontingenteerd verlof. Uit de combinatie van artikel XI 21, vierde lid, met artikel XI 36, § 3, tweede lid, van het besluit van 12 juni 1995 volgt dat de raad van beroep bovendien uitspraak doet over de beslissingen inzake ouderschapsverlof.

Opdat die regeling in overeenstemming zou zijn met de vermelde bepalingen van het APKB, dient het recht op beroep te worden uitgebreid tot de andere verlopen dan de hiervoren vernoemde. Bovendien mag het recht op beroep niet worden beperkt tot weigeringsbeslissingen, maar dient het te worden verleend voor alle griefhoudende beslissingen die op afwezigheden betrekking hebben : zo kan een aanvraag eventueel slechts gedeeltelijk worden ingewilligd (zie bv. artikel XI 36, § 3, eerste lid), of kunnen er bijvoorbeeld betwistingen zijn over de berekening van verlofperiodes, aanvang en einde, enz.

1.2.2. Artikel II 7, c), sluit de stagiair uit van het daarin bedoelde recht op beroep. Ook dat is niet in overeenstemming met de artikelen 46 en 47 van het APKB.

1.3. Artikel 51 van het APKB waarborgt aan de ambtenaar een beroep tegen beslissingen inzake beroepsongeschiktheid.

Noch artikel II 7, noch enige andere bepaling, maakt van zulke beroepen melding.

2. Luidens de inleidende zin van artikel II 7 van het besluit van 12 juni 1995 neemt "de raad van beroep die door

.../...

de Vlaamse regering is opgericht voor sommige openbare instellingen die onder de Vlaamse Gemeenschap en/of het Vlaams Gewest ressorteren" kennis van alle beroepen die krachtens dit besluit kunnen worden ingesteld door bepaalde ambtenaren of stagiairs.

De voormelde raad van beroep is kennelijk die opgericht bij het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende oprichting en samenstelling van een raad van beroep voor sommige Vlaamse openbare instellingen : dat besluit vindt, luidens artikel 1 ervan, toepassing "op de openbare instellingen die ressorteren onder de Vlaamse Gemeenschap en/of het Vlaamse Gewest waarvan het personeelsstatuut de aansluiting bij de raad van beroep voor sommige Vlaamse openbare instellingen regelt of toestaat". Men zou dan ook kunnen overwegen om in het inleidende zinsdeel van artikel II 7 uitdrukkelijk te verwijzen naar dat besluit van 1 juni 1995.

Artikel 3

Volgens de door de gemachtigde ambtenaar bezorgde inlichtingen is de ontworpen wijziging van artikel II 21 het gevolg van een beginselbeslissing van de Vlaamse regering van 6 juni 1996 betreffende een lijst van gemeenschappelijke principes die de Vlaamse openbare instellingen moeten overnemen bij de aanpassing van hun personeelsstatuut. Toentertijd lag het nog in de bedoeling een opleiding te organiseren voor het behalen van het in dat artikel vermelde geschiktheidsbrevet. Die opleiding is, nog steeds

.../...

volgens de gemachtigde ambtenaar, uiteindelijk nooit georganiseerd (want vervangen door een "assessment-procedure"), zodat artikel II 21 beter zou worden opgeheven.

Artikel 6

Luidens het ontworpen artikel VI 22, eerste lid, van het besluit van 12 juni 1995 behouden de geslaagden voor een vergelijkend aanwervingsexamen het voordeel van hun uitslag gedurende vier jaar "tenzij de directieraad een andere termijn bepaalt". In de tweede en de derde volzin wordt bepaald dat "een kortere geldigheidsduur wordt ... vastgesteld in het examenreglement" en dat "de verlenging van de wervingsreserve ... mogelijk (is) om redenen die verband houden met de noden van de dienst".

Die bepalingen moeten allicht in die zin worden begrepen dat een beperking van de geldigheidsduur alleen mogelijk is wanneer zulks uitdrukkelijk en vooraf in het examenreglement is bepaald, enerzijds, en dat aan de directieraad alleen de bevoegdheid wordt verleend om, op grond van redenen die verband houden met de dienst, die geldigheidsduur te verlengen, anderzijds. Indien zulks inderdaad de bedoeling is, moet de ontworpen bepaling in die zin worden gepreciseerd.

Het verdient overigens aanbeveling ook de bevoegdheid om de geldigheidsduur te beperken (zowel in het examenreglement, als - eventueel - bij beslissing van de directieraad), te verbinden aan de noden van de dienst.

.../...

Artikel 8

1. Luidens de inleidende zin strekt dit artikel ertoe "in deel VIII, titel 2, van hetzelfde besluit" de artikelen VIII 8 tot VIII 11 te vervangen. De stellers van het ontwerp blijken uit het oog te hebben verloren dat die artikelen in drie verschillende hoofdstukken van die titel 2 zijn opgenomen.

In het ontwerp zou derhalve duidelijk moeten worden gemaakt van welk (eventueel nieuw) hoofdstuk de ontworpen artikelen deel uitmaken.

2. Het ontworpen artikel VIII 8, § 1, 3°, voorziet in bepaalde gevallen in de mogelijkheid om een personeelslid als "hiërarchische meerdere" aan te wijzen voor de evaluatie van personeelsleden van zijn rang. Zulks miskent het begrip "hiërarchische meerdere". Alleen een ambtenaar met een hogere rang kan immers worden aangemerkt als "hiërarchische meerdere", zowel in de zin van het APKB (1), als in die van het besluit van de Vlaamse regering van 12 juni 1995 zelf (2).

(1) Zie inzonderheid artikel 21 van dat besluit, luidens hetwelk de loopbaan wordt vastgelegd in "hiërarchische rangen", en de daarmee in samenhang te lezen bepalingen van het statuut van het rijkspersoneel van 2 oktober 1937, luidens welke de hiërarchie van de graden vijf niveaus omvat die onderverdeeld zijn in rangen (artikel 3, § 1), en graden van eenzelfde rang "gelijkwaardige graden" worden genoemd (artikel 4, tweede lid).

(2) Zie artikel VIII 3, luidens hetwelk de hiërarchie van de graden vijf niveaus en tien rangen omvat.

3. Artikel VIII 8, § 2, van het Vlaams personeelsstatuut bepaalt dat de functioneringsevaluatie verplicht is voor elke ambtenaar die tijdens het evaluatiejaar minimum drie maanden in actieve dienst is geweest. Er kan worden overwogen een gelijkaardige bepaling in het ontworpen besluit op te nemen.

4. Het ontworpen artikel VIII 9 houdt slechts een evidentie in en kan beter vervallen.

5. De bepaling uit het ontworpen artikel 10, § 1, dat alleen de functioneringsevaluaties opgemaakt door ambtenaren die een opleiding tot evaluator hebben gevolgd, geldig zijn, kan aanleiding geven tot toepassingen die in strijd zijn met artikel 25, eerste lid, 4°, van het APKB. Luidens die laatste bepaling gebeurt de evaluatie immers steeds mede door de onmiddellijke hiërarchische meerdere van de betrokkene.

6. Het begrip "doelstellingen van de eerste evaluator van de naasthogere rang" in het ontworpen artikel VIII 10, § 3, vierde lid, moet nader worden omschreven.

7. Het gebruik van afkortingen die niet elders in het te wijzigen besluit worden gedefinieerd, is af te raden. Men specifiëre derhalve het begrip "HRMO-verantwoordelijke" dat in de ontworpen artikelen VIII 10, § 4, laatste zin, en VIII 11, tweede lid, wordt gebruikt.

.../...

Artikel 9

Luidens de laatste volzin van het ontworpen artikel VIII 14, tweede lid, stellen de evaluatoren een persoonlijke nota op over feiten die hoogstens één maand voor de ondertekening van de nota plaats hadden. De vraag rijst of de in die bepaling vervatte tijdsbeperking ook moet gelden voor gunstige feiten.

Artikel 11

De ontworpen wijzigingen hebben tot gevolg dat niet langer uitdrukkelijk wordt bepaald dat één van de evaluatoren de onmiddellijke hiërarchische meerdere moet zijn.

Bij het vaststellen van de onderscheiden rechtspositieregelingen van het personeel heeft de Vlaamse regering er steeds voor geopteerd om alle verplichtingen die in het APKB zijn opgenomen - ook al zouden ze geacht kunnen worden rechtstreekse werking te hebben -, niettemin in de eigen rechtspositieregelingen over te nemen. Met het oog op de duidelijkheid en de consistentie van de te wijzigen regeling, zou die principiële optie van de regering consequent aangehouden moeten worden. De in artikel 25, eerste lid, 4°, van het APKB opgenomen verplichting dat één van de evaluatoren de onmiddellijke hiërarchische meerdere moet zijn, zou dan ook met zoveel woorden terug te vinden moeten zijn in het besluit van de Vlaamse regering van 12 juni 1995.

.../...

Artikel 14

Het ontworpen artikel VIII 20 bepaalt dat, indien op het evaluatietijdstip blijkt dat één van de evaluatoren ontbreekt of nog geen opleiding gevolgd heeft, hij wordt vervangen door een andere hiërarchische meerdere, aangewezen door de evaluatoren van de ontbrekende evaluator. Ook die bepaling kan aanleiding geven tot toepassingen die strijdig zijn met artikel 25, eerste lid, 4°, van het APKB, in zoverre de onmiddellijke hiërarchische meerdere niet zou worden betrokken bij de evaluatie (1).

Artikel 25

1. Luidens artikel XI 65 van het besluit van de Vlaamse regering van 12 juni 1995 wordt het verlof voor opdracht op een kabinet gelijkgesteld met een periode van dienstactiviteit. De betrokkene behoudt aldus zijn recht op salaris en op bevordering tot een hoger salaris, zijn administratieve anciënniteit en zijn loopbaanaanspraken. Het ontworpen artikel XI 64 breidt die verlofregeling uit tot de kabinetten van de provinciegouverneur of de gouverneur of vice-gouverneur van het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad. Krachtens artikel 42 van het APKB kan zulks niet dan met de voorafgaande goedkeuring van de federale Minister van Pensioenen. Die voorafgaande goedkeuring, die volgens de gemachtigde ambtenaar niet zou zijn verkregen, dient alsnog te worden gevraagd.

(1) Zie ook opmerking 5 bij artikel 8.

2. De vraag rijst hoe het niet in aanmerking nemen van ambten op het kabinet van de adjunct van de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant en - gelet op het gegeven dat het vervullen van ambten in gelijk welke gemeenschaps- of gewestregering wel recht geeft op verlof gelijkgesteld met een periode van dienstactiviteit - van ambten op de kabinetten van de gouverneurs van de Waalse provincies, in overeenstemming te brengen valt met het grondwettelijke beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie.

3. De gewestelijke staatssecretarissen zijn geen lid van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering. Indien, naar de bedoeling van de stellers van het ontwerp, ook een detachering naar hun kabinet onder de ontworpen bepaling moet vallen, dient een dergelijke detachering uitdrukkelijk te worden vermeld.

Artikel 31

Personeelsleden van het IWT die een mandaat uitoefenen als lid van het Vlaams Parlement of van de Vlaamse regering genieten, met toepassing van artikel 2 van het bijzonder decreet van 26 juni 1995 houdende instelling van een regime van politiek verlof voor de personeelsleden van de diensten van de Vlaamse regering die een mandaat als lid van de Vlaamse Raad of de Vlaamse regering uitoefenen, van rechtswege een regime van voltiijds politiek verlof voor de uitoefening van hun mandaat. Het staat niet die regel te herhalen in een reglementair besluit, aangezien zulks tot

.../...

verwarring kan leiden omtrent de precieze juridische aard van het voorschrift en omtrent de tot wijziging van de regel bevoegde overheid. Artikel 31, 1°, van het ontwerp dient bijgevolg te worden weggelaten.

Artikel 34

In het ontworpen artikel XIII 9, § 1, 2°, van het besluit van 12 juni 1995 dient de wet van 3 juli 1967 waarnaar in die bepaling wordt verwezen, met haar juist opschrift te worden vermeld. Men redigere die bepaling derhalve als volgt :

"2° de periodes van afwezigheid wegens arbeidsongeval, ongeval naar of van het werk of beroepsziekte wanneer de ambtenaar tijdens zijn vorige prestaties als contractueel personeelslid viel onder de wet van 3 juli 1967 betreffende de preventie van of de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector".

Artikel 36

1. Het ontworpen artikel XIII 10 bis, §§ 1 en 2, voert een verschil in behandeling in tussen, enerzijds, de categorie van ambtenaren wier vroegere, in paragraaf 1 omschreven, wetenschappelijke activiteiten van rechtswege in aanmerking komen voor de berekening van de geldelijke

.../...

anciënniteit en, anderzijds, de categorie van ambtenaren wier vroegere, in paragraaf 2 omschreven, wetenschappelijke activiteiten slechts na gunstige beslissing van de Vlaamse Raad voor wetenschapsbeleid (1) in aanmerking komen voor de berekening van de geldelijke anciënniteit.

Waar aan eerstgenoemde categorie een subjectief recht op geldelijke anciënniteit wordt verleend, is voor laatstgenoemde categorie het in aanmerking nemen van bepaalde wetenschappelijke activiteiten voor het berekenen van de geldelijke anciënniteit afhankelijk van een discretionaire beslissing van een bestuursorgaan.

Voor het zo-even uiteengezette verschil in behandeling dient een redelijke verantwoording aanwezig te zijn, die moet worden beoordeeld in het licht van de doelstelling van de betrokken bepaling.

Zulk een verantwoording wordt wellicht gezocht in de overweging dat, omwille van de aard of de eigen kenmerken van de in het ontworpen artikel XIII 10 bis, § 2, bedoelde instellingen of diensten, een concrete beoordeling van het wetenschappelijke karakter van de binnen het raam van die instellingen of diensten verrichte activiteiten, alsmede van het niveau van die activiteiten, noodzakelijk of raadzaam is.

(1) En voor de categorie van ambtenaren bedoeld in het ontworpen artikel XIII 10 bis, § 2, 1, a), na erkenning van de internationale instelling binnen het raam waarvan de wetenschappelijke activiteiten werden uitgevoerd, door de in artikel XIII 10 bis, § 1, 4°, a), bedoelde publiekrechtelijke overheden.

Die verantwoording moet dan wel aanwezig zijn met betrekking tot activiteiten verricht in elk van de genoemde diensten of instellingen, terwijl anderzijds moet kunnen worden aangetoond dat de eigen aard en kenmerken van elk van de in het ontworpen artikel XIII 10 bis, § 1, vernoemde overheden of instellingen zulk een controle niet noodzakelijk of niet raadzaam maakt. Te dien aanzien is het de Raad van State, aangenomen dat de genoemde verantwoording effectief ten grondslag ligt aan het door de ontworpen bepaling ingestelde onderscheid, onder meer niet duidelijk waarom een onderscheid moet worden gemaakt tussen de openbare instellingen voor wetenschappelijk onderzoek die nominatim zijn genoemd in het ontworpen artikel XIII 10 bis, § 1, 4°, b), en de andere openbare instellingen voor wetenschappelijk onderzoek waarnaar wordt verwezen in het ontworpen artikel XIII 10 bis, § 2, 1°, b). Evenmin is het de Raad van State duidelijk waarom de wetenschappelijke activiteiten van een ambtenaar die werkzaam is in één van de niet-specifieke wetenschappelijke overheidsdiensten die zijn vermeld in het ontworpen artikel XIII 10 bis, § 1, zonder meer in aanmerking komen voor de berekening van de geldelijke anciënniteit, maar niet de wetenschappelijke activiteiten verricht in de openbare diensten of instellingen voor wetenschappelijk onderzoek vermeld in het ontworpen artikel XIII 10 bis, § 2, die eveneens tot de openbare sector behoren, maar bovendien specifiek een wetenschappelijke opdracht hebben.

Bovendien rijst de vraag of de genoemde verantwoording nog pertinent is voor de in het ontworpen XIII 10 bis, § 2, 1°, a), bedoelde instellingen nu

.../...

die instellingen moeten zijn erkend door de in paragraaf 1, 4°, a), vermelde overheden met het oog op het in aanmerking nemen van de bij die instellingen verrichte wetenschappelijke activiteiten, zodat bijgevolg het wetenschappelijke karakter van die instellingen reeds aan een beoordeling is onderworpen (1).

Conclusie is dan ook dat het ontworpen artikel XIII 10 bis zal moeten worden onderworpen aan een grondig onderzoek in het licht van het grondwettelijke beginsel van de gelijkheid en de niet-discriminatie en dat het pas dan ongewijzigd gehandhaafd kan blijven indien er voor elk van de in dat artikel vervatte verschillen in behandeling een afdoende verantwoording kan worden gevonden.

2. Onverminderd het sub 1 vermelde, kunnen bij het artikel nog de volgende opmerkingen worden gemaakt :

2.1. De in paragraaf 2 aan de Vlaamse Raad voor wetenschapsbeleid toegekende delegatie is slechts toelaatbaar

(1) Weliswaar zou men kunnen stellen dat de vaststelling dat een instelling als zodanig een wetenschappelijke opdracht uitoefent die aan bepaalde criteria beantwoordt, nog niet impliceert dat zulks ook het geval is met de wetenschappelijke activiteiten die de betrokken ambtenaar uitoefent, zodat een individuele beoordeling daarvan verantwoord is. Blijft evenwel de vraag of zulks ook niet het geval kan zijn voor de wetenschappelijke activiteiten verricht in de in het ontworpen artikel XIII 10bis, § 1, vermelde instellingen, die nochtans zonder enige nadere individuele beoordeling in aanmerking komen voor het berekenen van de geldelijke anciënniteit.

wanneer ze betrekking heeft op het nemen van individuele beslissingen omtrent het in aanmerking nemen van de, in de bepaling omschreven, wetenschappelijke activiteiten van de betrokken ambtenaar voor het berekenen van de wetenschappelijke anciënniteit. Bovendien zouden de criteria die de Vlaamse Raad voor wetenschapsbeleid bij het nemen van die individuele beslissingen in acht moet nemen, in het ontworpen artikel dienen te worden gespecificeerd.

2.2. In het ontworpen artikel XIII 10 bis, § 1, 4°, a), make men tevens melding van de Franse Gemeenschapscommissie in haar hoedanigheid van orgaan dat, met toepassing van artikel 138 van de Grondwet, te Brussel-Hoofdstad gedeeltelijk de bevoegdheden van de Franse Gemeenschap uitoefent.

2.3. De vraag rijst waarom andere lokale overheden dan de provincies en de gemeenten niet worden vermeld in de opsomming van het ontworpen artikel XIII bis, § 1, 4°, b). Die overheden kunnen slechts buiten het toepassingsgebied van het ontworpen artikel XIII bis, § 1, worden gelaten, indien daarvoor een redelijke verantwoording bestaat (1).

2.4. Men schrijve in de inleidende zin van de paragrafen 1 en 2 telkens : "voor de berekening van de geldelijke anciënniteit".

(1) Aangenomen dat de provincies en gemeenten terecht zijn opgenomen in de opsomming van het ontworpen artikel XIII 10 bis, § 1 (zie opmerking 1).

Artikel 45

Aangezien in bijlage 14 enkel drukkerij- of laboratoriumactiviteiten als "gevaarlijke, ongezonde of hinderlijke werken" worden aangemerkt, kan zulks beter in het ontworpen artikel XIII 58ter zelf worden bepaald, eerder dan in dat artikel te verwijzen naar een bijlage.

Artikelen 52, 53 en 56

1. Artikel 56 strekt ertoe aan de bepalingen van het ontworpen besluit terugwerkende kracht te verlenen (1). Luidens dat artikel hebben de ontworpen bepalingen immers uitwerking, hetzij met ingang van 1 januari 1995, hetzij met ingang van 1 januari 1996 of 1 juli 1996. Bovendien worden de voorbereidende handelingen inzake evaluatie die gebeurden vóór 1 juli 1996, volgens artikel 53, geacht met de nieuwe regeling in overeenstemming te zijn. Luidens artikel 52 loopt het eerste evaluatiejaar van 1 juli 1996 tot 31 december 1996.

2. De aldus geregelde inwerkingtreding blijkt zijn grondslag te vinden in het gegeven dat de ontworpen regelingen in de praktijk reeds toepassing vinden vanaf de onderscheiden data van inwerkingtreding, terwijl de evaluaties voor het jaar 1996 enkel betrekking hebben gehad op de tweede helft van dat jaar.

(1) Met uitzondering van artikel 24, dat in werking treedt op de datum van de goedkeuring (lees : bekendmaking) van het besluit.

Derhalve wordt de feitelijke toepassing, in het verleden, van de in het ontwerp vervatte regeling geregulariseerd. Er wordt met andere woorden gebruik gemaakt van de werkwijze een regeling onmiddellijk toe te passen zonder het totstandkomen van de noodzakelijke reglementaire basis af te wachten en aan die laatste dan, wanneer zij uiteindelijk tot stand komt, terugwerkende kracht te verlenen voor zoveel tijd als nodig is om de reeds gangbare praktijk te bevestigen.

Dergelijke procédé valt af te keuren, vooreerst, omdat het afwijkt van de normale regels die moeten worden gevolgd bij de totstandkoming van reglementaire bepalingen en het die regels dreigt uit te hollen, ten tweede, omdat het de beslissingsbevoegdheid van de Vlaamse regering feitelijk aan banden legt, en, ten slotte, omdat het gevolgde procédé een bron van rechtsonzekerheid is voor de bestemmingen van de betrokken normen.

Bovendien is het gebruikte procédé des te meer ontoelaatbaar in zoverre het een nadelige weerslag zou hebben of kunnen hebben op de rechtspositie van de betrokken personeelsleden met name op hun administratieve of geldelijke loopbaan of in zoverre zou worden ingegrepen in hangende rechtsgedingen en daardoor eventueel de rechten van de betrokken ambtenaren in een voor hen nadelige zin zouden worden beïnvloed. Zulks geldt inzonderheid voor de nieuwe bepalingen inzake evaluatie.

.../...

3. Zowel de artikelen 45 als 46 regelen de toelage voor gevaarlijk, ongezond of hinderlijk werk, te dezen drukkerij- en fotolaboratoriumactiviteiten. Uit artikel 56 kan worden afgeleid dat artikel 46 uitwerking heeft voor de periode tussen 1 januari 1995 en 31 december 1995 en artikel 45 vanaf 1 januari 1996. Deze temporele toepasselijkheid van het genoemde artikel 46 zou in artikel 56, 5°, duidelijker tot uiting moeten worden gebracht.

Bijlage III

Het opschrift van bijlage III, zoals om advies voorgelegd, dient te worden aangepast aan de terminologie van de nieuwe evaluatieregeling, zoals gebruikt in artikel VIII 8. Men schrijve derhalve "Algemene lijst van de functioneringscriteria".

De kamer was samengesteld uit

de Heren	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	M. VAN DAMME,	
	J. SMETS,	staatsraden,
	G. SCHRANS,	assessoren van de
	A. SPRUYT,	afdeling wetgeving,
Mevrouw	A. BECKERS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. G. VAN HAEGENDOREN, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door Mevr. P. DE SOMERE, adjunct-referendaris.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A. BECKERS

D. VERBIEST